

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-111(25)/12/KG/TN

Warszawa, dnia 19 grudnia 2012 r.

DECYZJA DNR-1/134/2012

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bateryjnego czujnika tlenu węgla ORNO, model RCC-426B (kod EAN: 5907565612349), wprowadzonego na polski rynek przez przedsiębiorców Wiesława Owczarka i Rafała Owczarka, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą ORNO POLSKA spółka cywilna Wiesław Owczarek, Rafał Owczarek w Mikołowie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorcy usunęli przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;

2) art. 25a ust. 1 i 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorców Wiesława Owczarka i Rafała Owczarka, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą ORNO POLSKA spółka cywilna Wiesław Owczarek, Rafał Owczarek w Mikołowie do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 5353,45 zł (słownie: pięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt trzy złote i czterdzieści pięć groszy), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Centralną Stację Ratownictwa Górniczego spółka akcyjna z siedzibą w Bytomiu.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 30 maja 2012 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „Prezes UOKiK”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi bateryjnego czujnika tlenku węgla ORNO model RCC-426B (kod EAN: 5907565612349), zwanego dalej także „czujnikiem”, wprowadzonego na polski rynek przez przedsiębiorców Wiesława Owczarka i Rafała Owczarka, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą ORNO POLSKA spółka cywilna Wiesław Owczarek, Rafał Owczarek w Mikołowie.

Przedmiotowy czujnik tlenku węgla przeznaczony jest do montażu naściennego. Obudowa czujnika, wykonana z tworzywa sztucznego, ma okrągły kształt. Na przedniej ścianie obudowy umieszczony jest wyświetlacz ciekłokrystaliczny, przycisk uruchamiania funkcji testu urządzenia, diody sygnalizacyjne, wskazujące zasilanie (zielona) oraz alarm (czerwona). Po obu stronach przycisku symetrycznie wytłoczono otwory wlotowe powietrza. Na obudowie umieszczono napisy „ORNO” oraz „Czujnik czadu RCC-426B”. Tylne ścianki obudowy jest zamykana nakładką, mocowaną za pomocą trzech zaczepów. W nakładce wyprofilowano specjalne otwory, które służą do mocowania czujnika. Pod nakładką znajduje się komora bateryjna z wyprofilowanymi trzema przedziałami bateryjnymi. Wewnątrz komory naklejona jest etykieta, zawierająca następujące informacje: ORNO, zasilanie 3x1,5 V „AA”/LR6, numer partii: 1/02/2012, model: RCC-426B, oznakowanie CE oraz symbol selektywnej zbiórki zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Obok etykiety umieszczono plombę gwarancyjną z naniesioną datą produkcji, określającą miesiąc i rok oraz napis „Nie zrywać” i znak producenta „Orno”. Do produktu załączona jest instrukcja użytkowania sporządzona w języku polskim.

W trakcie kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorców Wiesława Owczarka i Rafała Owczarka, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą ORNO POLSKA spółka cywilna Wiesław Owczarek, Rafał Owczarek w Mikołowie, inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbki czujnika i przekazali je do Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego S.A. z siedzibą w Bytomiu w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych w zakresie spełniania przez produkt wymagań określonych w ustawie z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”,

z uwzględnieniem wymagań określonych w normie PN-EN 50291-1:2010 „*Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenku węgla w pomieszczeniach domowych – Część 1: Metody badań i wymagania*”. Zgodnie z ww. normą badania zostały przeprowadzone na trzech próbkach produktu. Ponadto w celu przeprowadzenia dokładnego i rzetelnego testu czujniki sprawdzone zostały podczas trzech serii pomiarowych. Wyniki przeprowadzonych badań są następujące:

Próbka nr 1 – alarm: czujnik uruchomił alarm prawidłowo podczas każdej serii pomiarowej (w każdym przypadku alarm uruchomił się zgodnie z normą, tj. w odpowiednim przedziale czasowym); **wskazanie:** wskazania poziomu stężenia tlenu węgla były zawyżone w każdej serii pomiarowej, tj.:

- przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 33 ppm czujnik wskazywał wartości o 27 – 15 % większe niż w rzeczywistości,
- przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 53 ppm czujnik wskazywał wartości o 42 – 47 % większe niż w rzeczywistości,
- przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 100 ppm czujnik wskazywał wartości o 41 – 50 % większe niż w rzeczywistości,
- przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 304 ppm czujnik wskazywał wartości o 38 – 44 % większe niż w rzeczywistości.

Próbka nr 2 – alarm: w pierwszej serii pomiarowej alarm uruchomił się prawidłowo, z wyjątkiem testu przeprowadzonego przy stężeniu 304 ppm (uruchomił się po 6 minutach – norma przewiduje w tym przypadku uruchomienie alarmu po maksymalnie 3 minutach), w drugiej i trzeciej serii pomiarowej, przy stężeniu tlenu węgla 33 ppm, czujnik nie uruchomił alarmu; **wskazanie:** przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 33 ppm, w drugiej i trzeciej serii pomiarowej czujnik nie wskazał poziomu stężenia tlenu węgla, natomiast w pierwszej serii pomiarowej był on zawyżony o ok. 12 %, pozostałe wskazania czujnika były w większości zaniżone o 26 – 34 %, w szczególności przy stężeniach tlenu węgla na poziomie 100 ppm oraz 304 ppm.

Próbka nr 3 – alarm: przy stężeniach tlenu węgla na poziomie 33 ppm oraz 53 ppm czujnik nie uruchomił alarmu, przy większych stężeniach (100 ppm, 304 ppm), w każdej serii pomiarowej, czujnik uruchamiał alarm z bardzo dużym opóźnieniem – przy 100 ppm alarm włączył się dopiero po ok. 120 minutach (norma przewiduje w tym przypadku okres od 10 do 40 minut), natomiast przy 304 ppm alarm uruchamiał się po ok. 20 minutach (zgodnie z normą powinny to być maksymalnie 3 minuty); **wskazanie:** w trakcie testu, w każdej serii pomiarowej, przy stężeniach tlenu węgla na poziomie 33 ppm oraz 53 ppm czujnik nie

wskazał żadnych wartości, natomiast przy pozostałych stężeniach wartości wskazane przez czujnik były zaniżone o ok. 37 – 59 %.

Ponadto w warunkach wysokiej wilgotności badane czujniki (trzy próby) uruchamiały alarm w atmosferze pozbawionej tlenu węgla (sprawozdanie z badań z dnia 7 maja 2012 r.).

Mając na uwadze wykryte w toku badań laboratoryjnych nieprawidłowości, które znacząco naruszają postanowienia normy PN-EN 50291-1:2010, inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż produkt ten może nie odpowiadać wymaganiom określonym w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i w dających się przewidzieć warunkach jego używania stwarzać zagrożenie dla zdrowia i życia konsumentów.

Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, iż w celu zapewnienia ochrony zdrowia i życia użytkowników ww. produktu, niezbędne jest wyjaśnienie tej sprawy w drodze postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), pismem z dnia 13 czerwca 2012 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorców Wiesława Owczarka i Rafała Owczarka, współników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą ORNO POLSKA spółka cywilna Wiesław Owczarek, Rafał Owczarek w Mikołowie (strony postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bateryjnego czujnika tlenu węgla ORNO, model RCC-426B (kod EAN: 5907565612349), wyznaczając im jednocześnie termin 14 dni na zapoznanie się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W tym samym piśmie Prezes UOKiK zwrócił się z prośbą o potwierdzenie ich roli w obrocie przedmiotowym czujnikiem, dostarczenie pełnej listy dystrybutorów czujnika oraz przekazanie informacji, czy strony postępowania otrzymały skargi lub reklamacje od konsumentów dotyczące tego produktu. Ponadto Prezes UOKiK zwrócił się o ewentualne przekazanie dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez ww. czujnik.

Pismem z dnia 15 czerwca 2012 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi UOKiK akta kontroli przeprowadzonej u stron postępowania w dniu 1 czerwca 2012 r. W toku kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej przekazali kontrolowanym przedsiębiorcom sprawozdanie z badań czujnika przeprowadzonych przez Centralną Stację Ratownictwa Górniczego S.A. z siedzibą w Bytomiu, ponadto stwierdzili na stanie magazynowym przedsiębiorców 1155 sztuk czujnika będącego przedmiotem postępowania.

Pismem z dnia 2 lipca 2012 r. strony postępowania przekazały Prezesowi UOKiK pozytywne badania czujnika przeprowadzone przez Kopalnię Doświadczalną „Barbara” w Mikołowie, jednocześnie informując, że nie mają zastrzeżeń do wyników badań czujnika przeprowadzonych przez Centralną Stację Ratownictwa Górniczego S.A. w Bytomiu. Strony postępowania oświadczyły, że podjęły działania zmierzające do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez ww. czujnik, tj. wstrzymały sprzedaż tych produktów oraz powiadomiły dystrybutorów o konieczności dokonania ich zwrotu (jako dowód przedstawiając kopię zestawienia rozchodu czujnika, wzór pisma skierowanego do odbiorców oraz kopię wykazu z pocztowej książki nadawczej). Ponadto strony postępowania oświadczyły, że zakupiły czujnik wyłącznie na podstawie faktur przekazanych inspektorom Inspekcji Handlowej w toku kontroli oraz że nie otrzymały od konsumentów żadnych skarg i reklamacji dotyczących tego produktu.

Pismem z dnia 16 lipca 2012 r. Prezes UOKiK zwrócił się do stron postępowania o wyjaśnienie następujących kwestii. W piśmie z dnia 2 lipca 2012 r. strony postępowania oświadczyły, że dokonały zakupu czujnika na podstawie dwóch faktur (RC-OP20111109 z dnia 9 listopada 2011 r. oraz RC-OP20111215 z dnia 15 grudnia 2011 r.) podczas gdy w toku kontroli Inspekcji Handlowej poinformowały, że czujnik będący przedmiotem postępowania pochodzi tylko z ostatniej dostawy (grudzień 2011 r.), a czujniki pochodzące z wcześniejszej dostawy (listopad 2011 r.) posiadały inny numer partii. W związku z powyższym, organ nadzoru zwrócił się do stron postępowania o zajęcie jednoznacznego stanowiska w tej sprawie oraz przekazanie stosownych dowodów w tym zakresie. Jednocześnie Prezes UOKiK powiadomił strony postępowania, iż przekazane przez nie kopie zestawienia rozchodu czujnika oraz wykazu z pocztowej książki nadawczej nie mogą zostać uznane za dowód z uwagi na niespełnianie wymogów określonych w art. 22a ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i wezwał do ponownego przekazania ww. dokumentów w formie określonej w tym przepisie.

Pismem z dnia 30 lipca 2012 r. strony postępowania poinformowały, że czujnik będący przedmiotem postępowania zakupiły wyłącznie na podstawie faktury nr RC-OP20111215 z dnia 15 grudnia 2011 r. (w ilości 2144 sztuk), a następnie – po sprowadzeniu tego produktu do Polski w lutym 2012 r. – oznaczyły ten produkt numerem „1/02/2012” (symbol naniesiono na tabliczkę znamionową). Poprzednia partia czujnika, tj. zakupiona na podstawie faktury nr RC-OP20111109 z dnia 9 listopada 2011 r., została natomiast sprowadzona do Polski w styczniu 2012 r. i posiada oznaczenie „1/01/2012” (na dowód czego strony postępowania przedstawiły zdjęcie czujnika oznaczonego numerem 1/01/2012). Strony postępowania

oświadczyły, że w styczniu 2012 r. wykonały w „warunkach nielaboratoryjnych” badania 30 losowo wybranych egzemplarzy czujnika oznaczonego numerem „1/01/2012”, które zadziałały prawidłowo. Ponadto strony postępowania przedstawiły zestawienie rozchodu czujnika (obejmujące 73 dystrybutorów) oraz wykaz z pocztowej książki nadawczej, które spełniały wymagania określone w art. 22a ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W piśmie z 9 sierpnia 2012 r. Prezes UOKiK wezwał strony postępowania do wyjaśnienia rozbieżności między ilością czujników zakupionych w grudniu 2011 r. (2144 sztuki) a ilością czujników pochodzących z tej partii łącznie sprzedanych dystrybutorom i posiadanych na stanie magazynowym w ilości 2417 sztuk. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował strony postępowania, że w zestawieniu rozchodu czujnika wskazały czterech kontrahentów bez podania ilości czujników sprzedanych tym przedsiębiorcom. W związku z tym, organ nadzoru wezwał do przekazania poprawionego dokumentu rozchodu, uwzględniającego liczbę czujników sprzedanych tym odbiorcom. Prezes UOKiK zwrócił się o wyjaśnienie sposobu przeprowadzenia badań czujników o numerze partii 1/01/2012 oraz przekazanie dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez czujnik będący przedmiotem postępowania.

Pismem z dnia 13 września 2012 r. strony postępowania, odnosząc się do rozbieżności między ilością czujników zakupionych a sprzedanych i posiadanych na stanie magazynowym wyjaśniły, że w momencie rozpoczęcia kontroli Inspekcji Handlowej w marcu 2012 r. posiadały łącznie 2470 czujników, w tym 326 sztuk czujnika z partii 1/01/2012 oraz 2144 sztuk czujnika z partii 1/02/2012. W okresie od 15 marca do 1 czerwca 2012 r. strony postępowania sprzedały 1284 czujniki (tj. 326 czujników pochodzących z partii 1/01/2012 oraz 958 czujników z partii 1/02/2012), dziewięć sztuk czujnika z partii 1/02/2012 zostało zabezpieczonych przez Inspekcję Handlową, kolejne 24 sztuki tego czujnika zostały zezłomowane w kwietniu i maju 2012 r. (dowód - protokoły złomowania), a dwa egzemplarze zostały zwrócone przez dystrybutora (dowód – dokument przyjęcia czujników). Po uwzględnieniu powyższego, stan końcowy czujnika objętego niniejszym postępowaniem wyniósł 1155 sztuk, co zostało potwierdzone w toku kontroli Inspekcji Handlowej w dniu 1 czerwca 2012 r. Ponadto strony postępowania wyjaśniły, że czterej dystrybutorzy, przy których nie podano ilości sprzedanych im czujników, zostali ujęci w dokumencie rozchodu jedynie ze względu na techniczny aspekt programu magazynowo-księgowego, tzn. ww. kontrahenci nie dokonywali zakupu czujnika będącego przedmiotem postępowania, ale w okresie sprzedaży tego produktu zwrócili czujnik model RCC-426B pochodzący z innej

partii – stąd zostali uwzględnieni na dokumencie rozchodu czujnika będącego przedmiotem postępowania. Odnosząc się do sposobu przeprowadzenia badań czujników o numerze partii 1/01/2012 strony postępowania poinformowały, że badanie polegało na przetestowaniu tych czujników gazem testowym do sprawdzania czujników tlenku węgla model DET-DG520 w warunkach środowiskowych przewidzianych do użytkowania tego czujnika, tj. w temperaturze 23°C i wilgotności pomieszczenia wynoszącej 50%. Czujniki o numerze partii 1/01/2012 były poddane badaniu przy różnych poziomach stężeniu tlenku węgla (od 30 do 350 ppm), a urządzeniem pomiarowym był przenośny miernik tlenku węgla WZ-7701. Ponadto strony postępowania przekazały dowody działań podjętych wobec czujnika będącego przedmiotem postępowania, tj. faktury korygujące potwierdzające odebranie od trzech dystrybutorów 245 sztuk czujnika oraz oświadczenia 54 dystrybutorów o nieposiadaniu na stanie magazynowym tego produktu. Strony postępowania przedstawiły protokół zniszczenia egzemplarzy czujników posiadanych na stanie magazynowym (1155 sztuk) i dotychczas zwróconych przez dystrybutorów (245 sztuk) oraz oświadczyły, że dodatkowo zutylizują zniszczone czujniki i przekażą organowi nadzoru dowód potwierdzający tę okoliczność.

Mając na uwadze powyższą deklarację, pismem z dnia 3 października 2012 r. Prezes UOKiK zwrócił się do stron postępowania o przekazanie dowodu zutylizowania posiadanych czujników oraz – ewentualnie – dowodów potwierdzających podjęcie działań wobec produktów zakupionych przez pozostałych dystrybutorów.

W dniu 16 października 2012 r. strony postępowania poinformowały, że dysponują oświadczeniami pozostałych dystrybutorów i dokumentem (kartą przekazania odpadów nr 229/1/09/2012) potwierdzającym przekazanie 245 czujników (o wadze 236 g) do utylizacji oraz zwróciły się z prośbą o przedłużenie terminu na przedstawienie tych dowodów.

Pismem z dnia 16 października 2012 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronom postępowania nowy termin na przekazanie wskazanych wyżej dowodów. Jednocześnie organ nadzoru zwrócił się do nich o wyjaśnienie, dlaczego całkowita masa 245 czujników przekazanych do utylizacji wyniosła zaledwie 236 g oraz przekazanie dowodu przesłania do utylizacji pozostałych 1155 sztuk czujników posiadanych na stanie magazynowym stron postępowania. Ponadto, biorąc pod uwagę że czujniki zełmowane w kwietniu i maju 2012 r. – jak wynika z protokołów złomowania - dotyczyły egzemplarzy pochodzących z reklamacji od konsumentów, Prezes UOKiK zwrócił się o przekazanie informacji, co było przedmiotem reklamacji konsumentów złożonych na czujnik.

W dniu 19 października 2012 r. strony postępowania przekazały oświadczenia kolejnych dystrybutorów o nieposiadaniu czujnika na stanie magazynowym oraz kartę przekazania odpadów nr 229/1/09/2012.

Pismem z dnia 23 października 2012 r. Prezes UOKiK poinformował strony postępowania, że dotychczas nie przedstawiły dowodów podjęcia działań wobec czujników zakupionych przez dwóch dystrybutorów oraz zwrócił się do nich o przekazanie faktur korygujących albo oświadczeń tych przedsiębiorców o nieposiadaniu czujników na stanie magazynowym.

W piśmie z dnia 30 października 2012 r. strony postępowania wyjaśniły, że w piśmie z dnia 16 października 2012 r. błędnie wskazały całkowitą wagę czujników przekazanych do utylizacji (236 g), ale na karcie przekazania odpadów nr 229/1/09/2012 widnieje prawidłowa masa tych czujników - 236 kg. Ponadto strony postępowania poinformowały, że ww. dokument dotyczy 1400 sztuk czujników przekazanych do utylizacji (1155 sztuk posiadanych na magazynie oraz 245 sztuk odebranych od dystrybutorów), a przez pomyłkę zadeklarowały mniejszą ilość czujników przekazanych do utylizacji. Strony postępowania oświadczyły, że reklamacje konsumentów na czujniki zniszczone w kwietniu i maju 2012 r. dotyczyły uszkodzeń mechanicznych (np. połamana obudowa zewnętrzna), wadliwego działania diody wskazującej zasilanie (mimo zasilania bateriami dioda „power” nie świeciła się) oraz zanieczyszczeń styków baterii.

Pismem z dnia 6 listopada 2012 r. strony postępowania przekazały faktury korygujące potwierdzające odbiór od przedsiębiorcy LEROY MERLIN Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie czterech egzemplarzy czujnika w dniu 30 października 2012 r. oraz oświadczenie kolejnego odbiorcy o nieposiadaniu czujnika na stanie magazynowym.

W piśmie z dnia 14 listopada 2012 r. Prezes UOKiK wezwał strony postępowania do przekazania dowodów potwierdzających zniszczenie czterech egzemplarzy czujnika odebranych od przedsiębiorcy LEROY MERLIN Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie. Ponadto Prezes UOKiK poinformował strony postępowania o przysługującym im prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z dnia 23 listopada 2012 r. strony postępowania przekazały Prezesowi UOKiK pismo z dnia 21 listopada 2012 r. skierowane do przedsiębiorcy Biosystem S.A. z siedzibą w Krakowie i zawierające prośbę stron postępowania o wystawienie karty przekazania odpadu w postaci czterech sztuk czujnika. Ponadto strony postępowania przedstawiły list przewozowy nr 12296510422 z dnia 21 listopada 2012 r., wskazujący na wysłanie do

ww. firmy utylizacyjnej posiadane obecnie egzemplarze kwestionowanego produktu. Jednocześnie strony postępowania poinformowały, że karta przekazania odpadu zostanie wystawiona w terminie 30 dni i zwróciły się z prośbą o przedłużenie terminu postępowania do 24 grudnia 2012 r. w celu przedstawienia Prezesowi UOKiK ww. dokumentu.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorcy Wiesław Owczarek i Rafał Owczarek, wspólnicy spółki cywilnej, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą ORNO POLSKA spółka cywilna Wiesław Owczarek, Rafał Owczarek w Mikołowie wprowadzili bateryjny czujnik tlenu węgla ORNO, model RCC-426B (kod EAN: 5907565612349) na polski rynek i są producentami w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela – importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W aktach sprawy znajduje się faktura nr RC-OP20111215 z dnia 15 grudnia 2011 r., wskazująca na zakup od chińskiego przedsiębiorcy 2144 sztuk kwestionowanego czujnika. Ponadto w piśmie z dnia 30 lipca 2012 r. strony postępowania oświadczyły, że zakupiły ww. czujnik wyłącznie na podstawie powyższego dokumentu.

Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej

będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 50291-1:2010 *Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenku węgla w pomieszczeniach domowych – Część 1: Metody badań i wymagania*” jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny ogólnego bezpieczeństwa baterijnego czujnika tlenku węgla ORNO, model RCC-426B (kod EAN: 5907565612349) z uwzględnieniem określonych w niej wymagań. Należy również podkreślić, że w instrukcji obsługi czujnika strony postępowania deklarują zgodność tego produktu ze wskazaną wyżej normą.

Badania przeprowadzone przez Centralną Stację Ratownictwa Górniczego S.A. z siedzibą w Bytomiu wykazały we wszystkich trzech przebadanych egzemplarzach czujnika (każdy sprawdzony podczas trzech sesji pomiarowych) nieprawidłowości w zakresie uruchamiania alarmu oraz wskazania poziomu stężenia tlenku węgla. Wyniki przeprowadzonych badań są następujące:

Próbka nr 1 – alarm: czujnik uruchomił alarm prawidłowo podczas każdej serii pomiarowej (w każdym przypadku alarm uruchomił się zgodnie z normą, tj. w odpowiednim przedziale czasowym); **wskazanie:** wskazania poziomu stężenia tlenu węgla były zawyżone w każdej serii pomiarowej, tj.:

- przy stężeniu tlenku węgla na poziomie 33 ppm czujnik wskazywał wartości o 27 – 15 % większe niż w rzeczywistości,
- przy stężeniu tlenku węgla na poziomie 53 ppm czujnik wskazywał wartości o 42 – 47 % większe niż w rzeczywistości,
- przy stężeniu tlenku węgla na poziomie 100 ppm czujnik wskazywał wartości o 41 – 50 % większe niż w rzeczywistości,
- przy stężeniu tlenku węgla na poziomie 304 ppm czujnik wskazywał wartości o 38 – 44 % większe niż w rzeczywistości.

Próbka nr 2 – alarm: w pierwszej serii pomiarowej alarm uruchomił się prawidłowo, z wyjątkiem testu przeprowadzonego przy stężeniu 304 ppm (uruchomił się po 6 minutach – norma przewiduje w tym przypadku uruchomienie alarmu po maksymalnie 3 minutach), w drugiej i trzeciej serii pomiarowej, przy stężeniu tlenku węgla 33 ppm, czujnik nie uruchomił alarmu; **wskazanie:** przy stężeniu tlenku węgla na poziomie 33 ppm, w drugiej i trzeciej serii pomiarowej czujnik nie wskazał poziomu stężenia tlenku węgla, natomiast w pierwszej serii pomiarowej był on zawyżony o ok. 12 %, pozostałe wskazania czujnika

były w większości zaniżone o 26 – 34 %, w szczególności przy stężeniach tlenu węgla na poziomie 100 ppm oraz 304 ppm.

Próbka nr 3 – alarm: przy stężeniach tlenu węgla na poziomie 33 ppm oraz 53 ppm czujnik nie uruchomił alarmu, przy większych stężeniach (100 ppm, 304 ppm), w każdej serii pomiarowej, czujnik uruchamiał alarm z bardzo dużym opóźnieniem – przy 100 ppm alarm włączył się dopiero po ok. 120 minutach (norma przewiduje w tym przypadku okres od 10 do 40 minut), natomiast przy 304 ppm alarm uruchamiał się po ok. 20 minutach (zgodnie z normą powinny to być maksymalnie 3 minuty); **wskazanie:** w trakcie testu, w każdej serii pomiarowej, przy stężeniach tlenu węgla na poziomie 33 ppm oraz 53 ppm czujnik nie wskazał żadnych wartości, natomiast przy pozostałych stężeniach wartości wskazane przez czujnik były zaniżone o ok. 37 – 59 %.

Ponadto w warunkach wysokiej wilgotności badane czujniki (trzy próby) uruchamiały alarm w atmosferze pozbawionej tlenu węgla.

Przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, iż cechy konstrukcyjne przedmiotowego czujnika mogą stwarzać zagrożenie dla konsumentów z uwagi na niewłączanie się czujnika (nieuruchomienie alarmu) bądź niewłaściwe wskazanie poziomu stężenia tlenu węgla w powietrzu. Powyżej wskazane nieprawidłowości mogą skutkować nagromadzeniem się w pomieszczeniach, w których czujnik zostanie zainstalowany, tlenu węgla w stężeniu powodującym realne zagrożenie zdrowia i życia konsumentów, np. zatrucie tlenkiem węgla.

Zatrucie tlenkiem węgla ze względu na jego bezwonny i bezsmakowy charakter jest trudne do wykrycia bez specjalnych przyrządów. Wskutek zatrucia dochodzi do zablokowania transportu tlenu z płuc do tkanek co powoduje niedotlenienie tkanek nie dające się wyrównać przez mechanizmy kompensacyjne. Dochodzi do rozwoju kwasicy metabolicznej z bezpośrednim uszkodzeniem mięśnia sercowego, zmniejszeniem pojemności minutowej serca oraz niekiedy z upośledzeniem czynności oddechowej i uszkodzeniem ośrodkowego układu nerwowego objawiające się obrzękiem mózgu. Stopień zatrucia zależy od czas ekspozycji na tlenek węgla, jego stężenia wdychanym powietrzu oraz od objętości powietrza którą wdychamy w ciągu każdej minuty. Główne objawy zatrucia tlenkiem węgla to: przy niskim stężeniu – zaburzenia wzrokowe, zawroty i bóle głowy, nudności; przy średnim stężeniu – przymglenie świadomości aż do utraty przytomności, wymioty, hiperwentylacja, nadciśnienie tętnicze; przy dużym stężeniu - utrata przytomności, napady drgawek toniczno-klonicznych, hipowentylacja, śmierć¹.

¹ http://mediweb.pl/firstaid/wyswietl_vad.php?id=61 oraz <http://www.straz.gov.pl/data/other/czaaad.htm>

W toku niniejszego postępowania przedsiębiorcy Wiesław Owczarek i Rafał Owczarek, wspólnicy spółki cywilnej, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą ORNO POLSKA spółka cywilna Wiesław Owczarek, Rafał Owczarek w Mikołowie przedstawili pozytywne wyniki badań czujnika, przeprowadzone przez Kopalnię Doświadczalną „Barbara” w Mikołowie, jednak nie kwestionowali badań przeprowadzonych przez Centralną Stację Ratownictwa Górniczego S.A. z siedzibą w Bytomiu.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał, że bateryjny czujnik tlenku węgla ORNO, model RCC-426B (kod EAN: 5907565612349) nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że przedsiębiorcy Wiesław Owczarek i Rafał Owczarek, wspólnicy spółki cywilnej, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą ORNO POLSKA spółka cywilna Wiesław Owczarek, Rafał Owczarek w Mikołowie zakupili od chińskiego przedsiębiorcy 2144 egzemplarze czujnika (oznaczonego numerem 1/02/2012), z czego 958 sztuk sprzedali 72 polskim dystrybutorom i jednemu czeskiemu przedsiębiorcy, natomiast 24 egzemplarze zostały zełomowane. W toku niniejszego postępowania jego strony przedstawiły dowody potwierdzające wycofanie od czterech dystrybutorów 249 egzemplarzy czujnika oraz oświadczenia 69 odbiorców o nieposiadaniu w ofercie handlowej produktu. W przypadku 1400 egzemplarzy posiadanych na stanie magazynowym oraz odebranych od trzech dystrybutorów strony postępowania przekazały protokół potwierdzający ich fizyczne zniszczenie we własnym zakresie oraz kartę przekazania odpadów (zniszczonych czujników) do utylizacji. Odnośnie czterech pozostałych czujników odebranych od przedsiębiorcy LEROY MERLIN Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, strony postępowania przedstawiły pismo skierowane do firmy utylizacyjnej, zawierające prośbę o wystawienie karty przekazania odpadu, oraz list przewozowy wskazujący na przekazanie ww. egzemplarzy czujnika do utylizacji. W piśmie z dnia 23 listopada 2012 r. strony postępowania złożyły wniosek o przedłużenie postępowania do momentu przedstawienia karty przekazania odpadu (tj. czterech czujników), ale w opinii Prezesa UOKiK dotychczas zgromadzony materiał dowodowy jest wystarczający do uznania, że strony postępowania wyeliminowały zagrożenia stwarzane przez czujniki wycofane od przedsiębiorcy LEROY MERLIN Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie.

Z uwagi na powyższe, Prezes UOKiK uznał, że przedsiębiorcy Wiesław Owczarek i Rafał Owczarek, wspólnicy spółki cywilnej, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą ORNO POLSKA spółka cywilna Wiesław Owczarek, Rafał Owczarek w Mikołowie usunęli przyczyny zagrożeń stwarzanych przez bateryjny czujnik tlenu węgla ORNO, model RCC-426B (kod EAN: 5907565612349).

Na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorców Wiesława Owczarka i Rafała Owczarka, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą ORNO POLSKA spółka cywilna Wiesław Owczarek, Rafał Owczarek w Mikołowie obowiązek uiszczenia kwoty 5353,45 zł (słownie: pięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt trzy złote i czterdzieści pięć groszy), która stanowi równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Centralną Stację Ratownictwa Górniczego S.A. z siedzibą w Bytomiu. Wysokość tej należności pieniężnej (opłaty) została ustalona na podstawie kosztorysu sporządzonego przez powyższe laboratorium (faktura VAT nr 128/05/2012 z dnia 24 maja 2012 r.)

Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja Podatkowa (Dz. U. z 2005 r., Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) oraz art. 130 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) przedsiębiorcy Wiesław Owczarek i Rafał Owczarek, wspólnicy spółki cywilnej, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą ORNO POLSKA spółka cywilna Wiesław Owczarek, Rafał Owczarek w Mikołowie obowiązani są uiścić ww. kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, a w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – 14 dni od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy zaskarżoną decyzję.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241,

z 2011 r. Nr 34, poz. 173) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów

Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymuje:

pełnomocnik przedsiębiorców Wiesława Owczarka i Rafała Owczarka, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą ORNO POLSKA s.c. w Mikołowie